

[Frode Jakobsen.]

denne talerstol sidst, en påstand af det ærede medlem hr. Johs. Christiansen som usand, direkte usand, nemlig hans påberåbelse af, at han som kilde til en udtalelse i finanslovdebatten ikke havde haft en notits i „B.T.“, men det mere officielle „Hærens Pressetjeneste“. Jeg savner et svar herpå. Det er en ringe sag, men jeg ser dog deri et bevis for, hvor løst et grundlag det ærede medlem arbejder på.

(Kort bemærkning).

Kjeldgaard Iversen: Jeg savnede et svar fra den højtærede justitsminister, nemlig på spørgsmålet om, hvad kartotekerne anvendes til, om de anvendes, når personer søger tilladelser, f. eks. visum. Det fik jeg ikke konkret svar på. Hvis det kan bekræftes, finder ministeren så ikke, at det falder ind under betegnelsen forfølgelse af politiske grunde af personer, som er uenige med regeringen?

Endelig fik jeg ikke helt konkret svar på, om den person, jeg har omtalt, findes i kartoteket, eller han er gledet ud deraf, eller han overhovedet ikke har været opført derpå; men hvis politiet ikke har noget om ham, vil jeg anmode ministeren om at sørge for, at han kommer ud af kartoteket.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Det ærede medlem hr. Frode Jakobsen skulle lade være med at bruge så stærke ord. Naturligvis har jeg min kilde i orden, og naturligvis har den meddelelse, jeg sigtede til, stået i „Hærens Pressetjeneste“, ellers havde jeg ikke sagt det. Det er højst mærkværdigt, at det ærede medlem kan påstå at have undersøgt sagen og så være kommet til det resultat, at den ikke har været kolporteret i „Hærens Pressetjeneste“, for det har den nemlig.

Dernæst vil jeg gøre det ærede medlem opmærksom på, at der er en vid forskel på den udtalelse, jeg nu hørte det ærede medlem citere fra et møde i Ribe, og den, som hjemmeværnets ansatte konsulent har betjent sig af på hjemmeværnets møde i Vordingborg, hvor han i forbindelse med omtalen af femtekolonnearbejdet udtrykkeligt advarede mod navngivne personer her i landet. Det troede jeg at selv det ærede medlem hr. Frode Jakobsen var i stand til at se.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: I går har justitsministeren bl. a. sagt, at der af politiet foretages registrering af personer i kartotekerne, i særlig grad når det drejer sig om personer, der gennem medlemsskab i partier, ved anbefaling af fredsopråb o. lign. har vendt sig mod Atlantpolitikken. Det er altså registrering af folk i kraft af deres politiske anskuelser om Danmarks udenrigspolitik. Den 31. oktober sagde justitsministeren, at der foretages kun registreringer på samme måde som ved politiets efterforskning i andre kriminelle sager. Vil justitsministeren hævde, at det er kriminelt at være medlem af visse lovlige her i salen repræsenterede partier eller at give udtryk for, at man ikke er enig med regeringen i dens udenrigspolitik?

Må jeg henstille til justitsministeren at benytte den gunstige lejlighed til at svare på noget, som justitsministeren har foreslået at svare på i landstinget noget tidligere. Der blev draget et eksempel frem. Under landstingsvalgkampen overværede politiet med flid de kommunistiske vælgermøder i Sønderjylland som andetsteds, og det har politiet ret til i henhold til grundloven. Da kommunisterne holdt et møde i Sdr. Vilstrup, tog politiet fejl af dagen og kom først dagen efter til hotellet, hvor mødet havde fundet sted. Kriminalpolitimanden var meget ked af, at han var kommet et døgn for sent, og bad kromanden om at oplyse, hvilke personer han kendte, der havde været tilstede, og om han ville opgive navnene på dem til politiet. Det er på den måde, kartotekerne bl. a. stilles sammen. Mener justitsministeren, at det var kriminelt at deltage i et vælgermøde, som kommunistisk parti arrangerede? Justitsministeren har udtrykkeligt — jeg har erindret justitsministeren om det — den 31. oktober sagt, at der foretages ikke registreringer på anden måde end ved politiets sædvanlige efterforskning i kriminelle sager.

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen advarede mig mod at bruge stærke ord. Jeg brugte et stærkt ord, da jeg havde ordet her sidst. Jeg sagde „usandt“, men jeg bruger kun stærke ord, hvis jeg ved, at de kan holde. „Hærens Pressetjeneste“ har klart og rent benægtet